

Frederiksberg, der reelt vil være i en situation, hvor de vil modtage børn fra andre skoler, og som ikke er omfattet af disse 3.400 elever, som i dag flytter skole.

Det er også karakteristisk for lovforslaget, at man slet ikke har været inde på de pædagogiske problemer, som jeg rejste i mit spørgsmål til hr. Thomas Adelskov. Man fratager simpelt hen skolelederen, i hvert ifølge lovforslaget, muligheden for at gå ind og styre en klassers konkrete udvikling.

Man kan godt sige, at det her lovforslag er fuldstændig indholdsløst, men man kan også sige, at det er starten på en opsplitning af vores folkeskole, en nedbrydning af folkeskolen som det sted, hvor børn fra forskellige grupper mødes. Det er ikke til at vide.

I SF kan vi jo godt forstå de forældre, der gerne vil have lov til at flytte deres børn eller lov til at vælge en anden skole, hvis der er konkret begrundelse herfor. Det kan være børnene fra børnehaven, der alle sammen går i den distriktsskole, og at man ikke selv lige hører til distriktet. Der er mange gode grunde.

Men jeg synes, det er pinligt, og jeg synes, det er nedvurderende for vores alle sammens folkeskole, at man ikke i langt højere grad dybsindigt går ind og overvejer, hvilke konsekvenser der vil komme af det her lovforslag. Så der er jo ikke andet for, end at det må vi så tage fat på i udvalgsarbejdet, når forligspartierne kan komme med så tyndt et forslag.

Formanden:

Tak til fru Anne Baastrup. Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre går ind for muligheden for skolevalg af praktiske og pædagogiske årsager, og der er ikke i det forslag, vi har fået fremsat, antydning, at der er problemer i forhold til de to ting.

Vi synes selvfølgelig også, at det er helt centralt i forhold til dansk skolepolitik og i forhold til børnenes undervisning, at man har mulighed for valg af frie skoler, primært for at sørge for, at der er en lokal skole, som vi ser udviklingen i øjeblikket, men jo også fordi man kan have en holdningsmæssig, en ideologisk, en pædagogisk tilgang, der gør, at det er naturligt at vælge en anden skole.

Vi har haft meget store problemer med at vurdere effekterne af det lovforslag, som vi behand-

ler i dag. Det er sørgeligt kortfattede bemærkninger, der gives til lovforslaget, og derfor er det næsten ikke muligt at vurdere, om lovforslaget har meget vidtrækkende konsekvenser, eller om forslaget i virkeligheden bare er en genudgivelse af Venstres ideologi, nu som en omkostning for Folketinget og på Folketingets papir.

Der kan anlægges forskellige vinkler på forslaget, nemlig den grundlæggende og helt principielle, at et friere valg bidrager til, at skolen i stadig højere grad bliver oplevet som et forbrugsgode eller en serviceydelse, eller at det er en fælles opgave, som man har hver sin del af ansvaret for, og som kun kan realiseres i et samarbejde mellem skole, børn og forældre. Det er det, man kunne stille op, som jo også Venstres ordfører gør det, som det principielle i forskellen mellem en konkurrencedreven forbedring og en demokratisk dreven forbedring.

Kl. 10.45

Vi er tilhængere af det sidste og synes, det er problematisk, at man fra Venstres side tror, at det er konkurrencen, der er det ypperste til at sikre, at skolerne udvikler sig.

Den anden vinkel, man kunne lægge på det, er, at det er et indgreb i det kommunale selvstyre. Kommunen fastholder efter forslaget sin ret til at dimensionere, strukturere og bestemme antallet af pladser, men det er ikke klart, om kommunen kan fastholde at have en marginal, ledig kapacitet, der flytter til skoledistriktet i løbet af skoleåret, eller om klasserne skal fyldes op, hvis der er børn uden for distriktet eller uden for kommunen, der ønsker sig ind på den konkrete skole.

Der er også det paradoksale i høringssvarene og lovforslaget, at høringssvarene ligesom bygger på, at det her bliver til noget. Forudsætningen for, at det her bliver til noget, er, at der er stor ledig kapacitet i kommunerne. Som jeg kender kommunerne, er de meget omhyggelige med ikke at bruge flere ressourcer end højst nødvendigt med hensyn til at få deres skolestruktur til at fungere hensigtsmæssigt. Derfor må man kunne antage, at det ikke bliver til særlig meget.

Samtidig hører vi retorisk og i forhold til høringssvarene, at man forventer, at det faktisk medfører en stor forskel.

Den tredje vinkel, man kan lægge på det, er, at det er et indgreb i skolelederens kompetence. Skolelederen har efter forslaget ikke længere mulighed for at afvise en elev af pædagogiske grunde. Det er et mærkeligt signal at sende i dis-